

HOMILIA DE LA FESTA DE SANT MAGÍ DE CERVERA

Mn. Xavier Romero Galdeano
Rector de Cervera i Arxiprest de
l'Arxiprestat de la Segarra

Benvolguts germans tots: preveres, veïns del barrí de St. Magí, cerverins i visitants, que ens acompanyeu aquesta tarda-nit.

En primer lloc deixeu-me felicitar a l'Associació Amics de St. Magí que de moltes maneres treballeu incansablement per mantenir viva aquesta festa, festa que de mans de Mn. Josep Arques, preneu el relleu per recuperar i impulsar la diada d'avui.

Felicitats a tots, ja que passar al davant d'una festa com aquesta no és fàcil, perquè hi ha tants detalls a vetllar que encertar en tot, al gust de tothom, és una quimera. Recordeu, però, quan us arribin les crítiques, aquella dita, que no vol ser ofensiva cap a ningú, però vol ser un toc d'alerta per tots, perquè us deixin treballar amb un marge d'error: En un jardí, com és aquesta festa, ja sabem cap on va la papallona i cap on va l'escarabat..., així que, endavant, i per molts anys!

Diuen que tres coses són importants

en aquesta festa per mantenir l'essència:

1. L'anada a buscar l'aigua a la Brufaganya, 2. La solemne entrada a Cervera de l'aigua amb els ruquets, amb el boix i l'espígol, i 3. El repartiment de l'aigua per la ciutat. N'hi afegiria una, la més important: que no falti una mirada a Jesús.

Per què? Perquè tenim un St. Magí que va mirar Jesús, va ser generós i el va seguir fins a donar la vida a imitació de Jesús.

Aquesta mirada de St. Magí cap a Jesús encaixa amb l'evangeli d'avui. Jesús ens crida a un canvi fonamental:

Deixar de ser uns egoistes que veuen els altres en funció dels seus propis interessos per viure una vida més misericordiosa. Mirem en canvi, una altra mirada, més trista. L'Evangelí ens presenta un home ric que observa fidelment tots els preceptes de la llei, però que viu tancat en la seva pròpia riquesa, li falta alguna cosa essencial per ser deixeble de Jesús: compartir el que té amb els necessitats.

Mn. Xavier Romero pronunciant l'homilia. Foto de Victòria Fusté.

Hi ha alguna cosa molt clara en l'evangeli de Jesús. La vida no se'ns ha donat per fer diners, per tenir èxit o per aconseguir un benestar personal, sinó per ser feliços i ajudar els altres a ser feliços.

Mirem per exemple St. Magí, en temps de l'emperador Dioclecià, en temps de persecucions, al veure que atreia a tants cap al cristianisme, van decidir els romans de matar-lo. Cansats del trajecte, els romans, estaven assedegats... Què va fer St. Magí? Els va donar aigua, i llavors els soldats el van matar. Com va morir St. Magí? Donant el que tenia: l'aigua i la vida, tot.

Va tenir un bon model: Jesús. Va mirar Jesús!

Germans, mirem-nos a nosaltres: la persona més assolida no és, com de vegades es pensa, aquella que aconsegueix acumular més quantitat de diners, sinó qui sap conviure millor i de manera més fraterna.

Per això, quan algú no sap compartir el poc que potser té, va trencant fils de fraternitat, de possibilitats, acaba sol i acaba fracassant com a persona.

Diu l'evangeli que aquell home ric va marxar trist i tu, com marxaràs aquesta nit d'aquí contemplant-te? Feliç o trist?

Mira a Jesús i demana com St. Magí una vida generosa i fraterna.